

ACC. N:R. 2050 2050

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Västerbotten Upptecknat av: Albin Lindgren

Härad: ..... Adress: .....

Socken: ..... Berättat av: .....

Uppteckningsår: ..... Född år ..... i .....

Uppteckningen rör .....

*Arbetaren som vill lära kortspel
av den onde 1-2.*

Skriv endast på denna sida!

Det var en gång en arbetare som kom till Åkerberg och begärde, arbete vilket han också fick. Han var omkring 45 år gammal, medelstor samt hade böjvä rygga. Enligt vad han berättat, hade han varit sjöman och luffare och som sådan genomvandrat olika trakter i Sverige, och många märkliga öden sade han sig upplevat.

Ett av de förnämligaste var, när han skulle lära sig att spela kort så att han aldrig skulle förlora. Det var en gammal arbetskamrat som skulle hjälpa honom. Men det var ingen lätt sak, man måste nämligen gå ut till kyrkogården klockan 12 på natten och där skulle

man då möta hin onde själv och till det fordras en stor själsmärvaro. Den gamle gubben förmanade honom, att han inte skulle bli va förskräckt och det lovade han, ty han trodde, att det hela skulle vara bara skoj. Så en natt bar det i väg till kyrkogården. Ett silvermynt hade de med sig, detta skulle den lede själv ha till betalning för lärdomen. När de voro blott ett litet stycke från kyrkogården, fick han en ny förmaning att inte bli va rädd. Den gamle gick före. Som de passerade grinden till kyrkogården, hördes en hensk knall och ett väldigt gny, och då de vandrat ett stycke till, fingo de se en man i den mest fäsansväckande skepnad. Då blev arbetaren, som skulle lära sig spela kort, så förskräckt, att han sprang hen det värsta han förmodde. Den gamle mannen, han stannade kvar. Då även han kom hen, och man frågade huru det gick för honom, sade han: "Den gången var han inte god att tas med".

Från den gången sade sig arbetaren ej ha spelat kort, så rädd han blev.

Albin Lindgren.